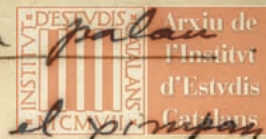


7/

habitatge m

!; defecte

que és gairebé una habitud



El habítava en un palau
| de regió on habíten el primar
es.

habituació f. Acció ~~defecte~~
d'habituat o d'habituat-se.

habitual adj. Que se fa per
habitud; que es troba gairebé
sempre en algú o en algu-
na cosa. Moviments habituals
els caràcters habituals d'una
espècie animal o vegetal. Les
qualitats habituals d'un es-
til.